

Fordeling af den ugentlige Arbejdsfortjeneste.			
	Køb- steder	Sogne- kommuner	Hele Landet
15,00 Kr. og derunder .	1	8	9
15,01—20,00 Kr.	6	45	51
20,01—25,00 —	3	54	57
25,01—30,00 —	14	131	145
30,01—35,00 —	8	83	91
35,01—40,00 —	21	39	60
40,01—45,00 —	11	14	25
45,01 Kr. og derover ..	10	4	14
forskellige Variationer ..	6	27	33
uavgivne	1	11	12
I alt	81	416	497

Uagtet det, som foran anført, har vist sig, at Loven er blevet forholdsvis mindre benyttet i den senere Tid end i det første Aars Tid efter dens Ikrafttræden, og uagtet Anvendelsesområdet, saafremt Loven forlænges, muligvis i nogen Grad vil blive yderligere indsnævret, hvis det i indeværende Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse gennemføres, maa Socialministeriet mene, at det under de forhaandenværende Forhold paa Arbejdsmarkedet fortsat vil være af Betydning, at Kommunerne støttes i deres Bestræbelser for at skaffe arbejdsløse, *kommuneunderstøttede* Personer Beskæftigelse ved Iværksættelse af *mindre betydelige* Nødhjælpsarbejder.

Man fremsætter derfor nærværende Forslag, der i det væsentlige er overensstemmende med Loven af 15. December 1934, men dog indeholder visse Ændringer, nemlig dels med Hensyn til Størrelsen af den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, der er Genstand for Refusion, jfr. Forslagets § 1, Stk. 4, dels med Hensyn til Sammensætningen af de i Henhold til Loven nedsatte Nævn, jfr. Forslagets § 2, Stk. 1, hvorhos der er tilføjet en ny Bestemmelse i Forslagets § 1, Stk. 5. Endvidere har man ment det rigtigt foreløbig kun at foreslaa Ordningen forlænget for 1 Aar, jfr. Forslagets § 5.

Angaaende de saaledes foreslaaede Ændringer til §§ 1 og 2 bemærkes, at man i Januar 1937 har indhentet Erklæringer fra samtlige de i Henhold til Loven af 15. December 1934 nedsatte Nævn om, hvilke Ændringer og Tilføjelser det efter Nævnenes Skøn paa Grundlag af de indvundne Erfaringer vilde være ønskeligt at søge opnaaet. De fleste Nævn har anbefalet at søge Loven forlænget, og iøvrigt har navnlig visse Nævn henledt Opmærksomheden paa, at det for at stimulere ikke mindst Landkommunernes Bestræbelser for at sætte Arbejder i Gang i

Stedet for at yde Understøttelse vilde være ønskeligt at forhøje den Del af Arbejdslønnen, der kan anmeldes til Refusion. Ministeriet har efter nærmere Overvejelse ment, at dette Ønske burde efterkommes, og har derfor givet § 1, Stk. 4, den foreslaaede Formulering. Man henviser i øvrigt til de særlige Bemærkninger nedenfor til denne Bestemmelse.

Da Forslaget til Loven af 9. April 1936 om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 15. December 1934 i Marts—April 1936 var til Behandling i Folketinget, blev der til Forslaget, hvorved Loven af 15. December 1934 herfra var foreslaaet uændret forlænget, vedtaget visse Ændringer, der dog udgik ved Behandlingen i Landstinget. Disse Ændringer gik navnlig ud paa, at Arbejdstiden ved de heromhandlede Arbejder ikke kunde nedsættes til under 36 Timer pr. Uge, og at de paagældende Arbejder vilde være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til almindelig gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere eller i Henhold til Overenskomst mellem Kommunen og dennes Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Særoverenskomst mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere, se nærmere Rigsdagstidende 1935—36 Tillæg C. Spalte 1627—30 (Forslaget som vedtaget af Folketinget ved tredje Behandling den 7. April 1936).

Ministeriet har ikke fundet det for nødvendigt at indsætte saadanne Bestemmelser i Forslaget og skal herom nærmere anføre følgende:

Ved § 12 i Forslaget til Lov om Ændringer i Arbejdsløshedsloven foreslaas dennes § 17, Stk. 2, 1ste Punktum, affattet saaledes:

„Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Fortjeneste, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er gældende for tilsvarende Arbejde, eller, for saa vidt saadan Overenskomst ikke er bindende for Parterne, under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde; dog skal denne sædvanemæssige Løn ikke være afgørende, for saa vidt der for saadant Arbejde gælder almindelig Landsoverenskomst — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar, eller for saa vidt